

WHAT NOBODY SAW

FERDINANDO FREGA

FERDINANDO FREGA

ANG HINDI NAKITA NG SINUMAN

The Art of Attraction · 03

Madalas na mga babae ang, kapag may nadaanan silang magkapareha — anuman ang edad — ay nauuwi sa pagsasabing hindi bagay ang dalawa, at ang kasunod na komento ay laging pareho: nakita mo ba ang dalawang dumaan? Ang pangit niya — paano kaya niya nabingwit ang guwapong lalaking iyon?

Nilalamon sila ng duda at pag-uusisa, dahil ang mga katangian ay hindi kailanman halata at ang mga dami ay hindi kailanman idinedeklara — gaya ng isang armored van na inihahatid ng mga sasakyan ng pulis: walang nakaaalam kung ano ang laman nito.

Parang ang pagsusulat ko. Hahahahahah.

Sa mismong ideyang ito itinayo ang aking paraan ng pagkilala sa mga tao. Kaya isang gabi, sa ikalabindalawang palapag ng isang gusali sa bayan, sa terasa kung saan may sayawan, lumapit sa akin ang isang matangkad, malaking katawan at pawisang dalaga at niyaya akong sumayaw ng slow dance.

Nakatingin ang mga binatang nasa paligid ko — hindi dahil mas magaling ako sa kanila, kundi para makita kung ano ang magiging reaksiyon ko, dahil halos lahat sila ay tumanggi na sa kanya. Hindi ko iyon alam.

Nang magsimula ang usapan habang sumasayaw, hindi kaaya-aya ang kanyang hininga, pero nagkunwari akong hindi ko napansin. Magkasama kaming sumayaw buong gabi, at nakinig ako. Pagkatapos ay hiniling niyang ihatid ko siya pauwi; takot siya sa motorsiklo, kaya naglakad ako nang dalawang kilometro para mapasaya siya.

Hinalikan niya ako sa pisngi at sinabing magkikita kami kinabukasan, pero bago niya ako iniwan ay sinabi niyang ikinatuwa niyang hindi ako gumawa ni isang pagpapahiwatig.

Nilakad ko pabalik ang dalawang kilometro papunta sa motorsiklo, umiikot pa rin sa isip ko ang gabing iyon — at ang ibang mga dalaga sa terasang iyon — at kahit paano ay nakarating ako.

Hinihintay ako ng mga kaibigan ko; gusto nilang malaman kung ano ang nangyari. Alam nilang hindi ko kailanman gustong pag-usapan ang sarili ko, kaya ang sinabi ko lang: mabait siyang dalaga.

Pero alam mo ba kung sino siya? Hindi.

Anak siya ng direktor ng pinakamalaking planta ng inhinyeriya sa timog Italya. Punong-puno ng pera.

E ano?

Natulala sila. Sumakay ako sa motorsiklo at umuwi.

Pagkalipas ng limang araw, nagkataong nakasalubong ko siya sa isang kapihan sa bayan, pero iba na siya, nagbago na siya.

Tinanong niya ako kung bakit hindi ko siya hinanap — tutal, alam ko kung saan siya nakatira, at sa ngayon ay tiyak na

nalaman ko na kung sino siya at ang kanyang ama.

Ngumiti ako at sinabi: pero alam mo ba kung sino ba talaga ako, ha?

Natigilan siya, nanlalaki ang mga mata, tinamaan, at sumagot sa halos pabulong na tinig: sino ka?

Ako lang ang lalaki sa party na sumayaw kasama mo at saka naghatid sa iyo pauwi.

Ngayon, pagkalipas ng apatnapu't limang taon, magkaibigan pa rin kami. Nag-asawa siya at lola na; nagtatawagan kami at nagbabatian, at pagkaraan ng lahat ng panahong ito ay nabasa niya ang aking salaysay at natuklasan kung sino ako.

Isang taong hindi mo inaasahang umiiral, pero nagpapasayaw sa bawat babae sa mundo.

Ferdinando